

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:
Oseria garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrăg.

Nr. 109.

Luni, Marți 19 (31) Maiu.

1887.

Brașov, 18 Maiu 1887.

Inundare pretutindenea.

Pre lângă inundarea ținuturilor romantice din prețma Mureșului, Ampoiului, Someșului, Crișului, Timișului și ale Begei, care a nimicit speranțele de recoltă ale bieților omeni, mai vine acum și altă inundare, ce se revarsă cu furia asupra tuturor comitatelor și orașelor Ardélului și a Țerei ungurești, inundarea de vorbe și de promisiuni, care de care mai cu ferfioiu. Candidații la deputația ungurească au început să-și desvolte „programele” lor și povoiul de vorbe goale s'a pus în mișcare.

„Vorbă multă, sărăcie”, dice Românul. Și'n adevăr de douăzeci de ani, de când mereu se declamă și se peroră de pe tribunele marilor „patrioți” unguri de totă coloră, nu ne-am ales decât cu sărăcia, pe care o simțim cu toții destul de amar.

După ce s'a închis dieta cu care d-lu Tisza pretinde a fi făcut atâtea minuni, a scos la ivelă și rivalul lui, contele Apponyi, programul partidei sale, a „oposițiunei moderate maghiare” ce stă pe baza dualistică.

Manifestul electoral al acestei „oposițiuni moderate” s'a publicat în ajunul Rosaliilor. El nu este lung, critică mult, promite și mai mult și culminează în următoarele cuvinte, cu care se încheie:

„Politica guvernului este o calamitate probată prin experiență — în năsuința noastră este garanția pentru viitorul poporului nostru. Alegeți d-ri!”

Ungurii voru avé d-ri să alegă între Tisza și Apponyi.

Ferescă-ne Dumnezeu să voim a influența cât de puțin alegerea lor. D-ri și să voim, suntem siguri, că n'amă fi ascultați, pentru că Ungurii se țin prea înțelepți și prea puternici, decât ca să aibă lipsă de sfatul nostru. Să vorbescă le este dat adă numai lor, noi decamdată trebuie să ne mulțumim cu rezultatul înțelepciunii lor de stat — cu sărăcia, și să o suportăm cum putem. Acesta ni se cere adă ca dela năse cetățeni leali, mai ales după ce nu facem parte din neamul privilegiat, care „constitue statul.”

Cu totul obiectiv și fără de nici o patimă ne vom încerca a cerceta din punctul nostru de vedere enunțațiunea cea mai nouă a oposițiunei moderate.

Ea constată înainte de toate năse adevăruri, cari credem că nu mai pot fi răsturnate adă de nimeni.

Guvernul însuși, ne spune manifestul, recunoște adă serioșitatea situațiunei. Svêrcolirile lui dovedesc, că înaintă fără plan espuend statul la cele mai serioșe crise politice și financiare. Guvernul încungiură ori-ce problemă mare promovend, prin amenințarea și imbrățșarea intereselor locale și personale, numai scopurile lui de partidă și asigurândă în modul acesta numai puterea sa, care a devenit un izvor de slăbiciune pentru țară și este fără preț, căci nu stă în serviciul ideilor nobile și a scopurilor înalte.

Până aici n'avem nimic de obiectat contra celorlăse de Apponyi și soții lui de principii. Manifestul se ocupă însă mai departe și de cestiunea, cum ar trebui să fiă guvernul statului ungar și în punctul acesta vederile oposițiunei moderate se depărtă de vederile noastre.

Guvernul Ungariei — dice manifestul — se fiă liberal, căci numai așa se pte garanta pe teremul justiției și al administrației libertatea individuală și publică, domnirea dreptului și a legii.

Așa se fiă, — d-ri Apponyiști explică acest

postulat al lor astfel, încât tot liberalismul cel pretind să se reducă la o simplă îmbunătățire a administrației pe temeiul dreptului și a legilor existente unguresci. De aceea că ore aceste legi sunt liberale și nu, puțin fi pasă oposițiunei moderate. Ea cere numai conștiențioșă loră executare. Intrasta vede ea liberalismul, nu în a face dreptate tuturor cetățenilor statului.

„In Ungaria” — explică manifestul — „nu este cu puțință o politică națională îndreptată spre consolidarea internă a statului fără spirit liber al regimului. Numai cel ce desvoltă în acest spirit instituțiunile noastre, numai cel ce execută în acest spirit legile statului și face să fiă respectate, numai cel ce stêrpesce spiritul de violență din organismul autorităților și îngrijesce să fiă condus de imparțialitate leală și de curățenia morală, numai acela e capabil a oștiiga statului ungar respect și simpatii și înaintea cetățenilor nemaghiari ai țerei și ală consolidă prin acesta înăuntru.”

Ca să nu mai fim în dubiu, ce liberalism are în vedere aici oposițiunea moderată, ea vorbesce în pasagiul următor tot numai de „spiritul național”, de „idea națională” de „interesele naționale” și de „insuflețirea națională”, care trebuie să străbată totă viața în stat.

Doi-spre-dece ani s'a svêrcolit regimul tiszaișt spre a maghiarisa toate legile și instituțiunile în stat în sensul „ideei naționale maghiare”, și acum vine contele Apponyi cu ai săi și dice: Alegeți-me pe mine, căci eu voi face ca toate aceste legi și așdămintele să fiă respectate cu cea mai mare sănțenie!

Acesta este „liberadismul”, cu care voiesce să câștige pe Nemaghiari oposițiunea moderată. Legi și drepturi unguresci câte vreți, dreptate însă nici cât e negru sub unghie!

Din dieta ungară.

În ședința dela 21 Maiu a camerei deputaților s'au adus în desbatere 11 petițiuni adresate de studenții diferitelor institute de învățământ superior, prin care cerd a se valida limba ungurească în regimentele unguresci ale armatei comune.

Raportorul Vamos dice că studenții în aceste petițiuni nu se mărginesc a cere numai depunerea esamenului de ofier la armata comună în limba ungurească, ci se întind și mai departe, dorind acum să se introducă în regimentele unguresci limba ungurească ca limba de comandă și de oficiu. (Aprobări în stânga estremă.) Acestă pretențiune atinge în tot casul un drept important. D-ri în procesul de desvoltare guvernul trebuie să alăgă bine timpul, pentru ca instituțiunea ce s'ar introduce să se și pte consolida. Comisiunea deci a decis să se lase ministrului de honveđi a studia cestiunea, ér guvernul își va face datoria când i se va oferi ocaziune.

Kolom. Thaly dice că s'a studiat destul cestiunea. El nu vede, că o armată cu o limbă e mai tare, ca o armată în care regimentele unguresci se comandă unguresce. (Jokai: Și cele croate?) Cele croate croatesce. Acele regimente de Curuți, cari au fost comandate unguresce, au bătut pe inimi, din contră regimentele comandate nemșesce au fost adeseori bătute. Soldatul comandat unguresce s'ar lupta mai bucurat ca cel comandat nemșesce. În cărțile folosite de armata comună se premăresc apăsătorii națiunei, tiranii la Haynau. Ministrul de honveđi a dăst, că „nu cutăză” să se apropie de corună cu cererea d'a se introduce limba ungurească. A vorbit ministrul ca un general austriac. D-ri ministrul națiunei unguresci trebuie să ceteze. Ministrului îi e frică de camarilă că-l trântesce. Aceste ceruri merg și mai departe cu germanisarea armatei. Un comandant de corp a dat pe 11 subofieri pe mâna profosului, fiind că nu sciau nemșesce. Ministrul să facă datoria ca Ungur. (Aplause 'n stânga estremă.)

Oratorul respinge propunerea comisiunei și face motiunea: „Petițiunile se dau ministrului de honveđi, ca să facă pașii necesari pentru împlinirea acestei cereri legale.”

Iuli Horvath dice că e vorba numai, decă e timpul a face acesta. Când cu afacerea Ianski au luat pozițiune vechii inimi ai aspirațiunilor națiunei. Prin urmare trebuie ales timpul și mijlocele. Din punctul de vedere ală destoiniciei armatei e necesar ca ofierii să pricepă o limbă comună. D-ri pedecile ce stau în cale înființării armatei unguresci se vor înlătura mai carend ori mai târziu, d-ri adă nu e timpul. (Thaly: Trebuie să așteptăm o nouă Sadovă!) Nu e în interesul Ungariei a se provoca la acesta. Oratorul acceptă propunerea comisiunei. (Vii aprobări în dreapta.)

Blasiu Orban dându-se de mare patriot se alătură la motiunea lui Thaly.

Emeric Ivanka năcăjit pe „patriotul” Orban, nici nu mai vorbesce în cestiunea petițiunilor, ci rectifică unele fapte istorice despre „patriotismul” lui Orban. În 1848/9 vechile regimente de husari și regimentele unguresci de infanterie au fost comandate nemșesce, limba de serviciu a comandantilor de corp a fost cea germană și martirii morți în Arad au dat poruncile în limba germană și au fost buni patrioți. Noi — dice vorbitorul — am venit acasă, când am fost provocat la acesta; d-ri de ce nu s'a întors din Constantinopol Blasiu Orban? (Aplause 'n dreapta. Mișcare în stânga.) Pe noi ne îngrozește împrejurarea că am pute fi pedepsiți ca desertori, ér nu că ne reîntorcem, d-ri unde a rămas Orban, care acum face pe marele patriot? (Vii aplause 'n dreapta.)

Blasiu Orban dice că de două ori a încercat să se întorcă acasă, d-ri de amândouă orile a fost prins de Ruși. (Iaritate 'n dreapta.) Când a venit a treia oră, conducea o legiune ungurească de 400 omeni; d-ri era pre târziu, catastrofa sosisse.

Klemente Ernuszt salută cu bucurie petițiunile tinerimei. Situațiunea de adă nu mai e de suferit. Decamdată își înăbușe dorința exprimată de Thaly, din cauza situațiunii europene. D-ri va sosi timpul. Sprijinesc motiunea lui Thaly.

Franz Fenyesy speră, că limba ungurească va fi validată, în cadrul legii, în armata comună. Cităză cuvintele lui Petrarca: „Limba mea e un scut de apărare a Italiei mai puternic decât toți Alpii Germaniei.” Nu aprobă motivarea, ci intențiunea petițiunilor și le sprijinesc. (Aprobări în stânga.)

Geza Polonyi întreabă partida liberală, când va găsi că e timpul să proclame armata ungurească? Când cineva depune esamenul în limba ungurească, i se dice: „N'am priceput. Nu scia unguresce!” (Iaritate.) De aceea trebuie să se facă obligătoare cunoscerea limbii unguresci pentru ofierii regimentelor unguresci. Oratorul speră, că gloatele vor forma germenul armatei unguresci.

Alex. Csany salută tinerimea ungurească, năsuințele lor patriotice și sprijinesc motiunea lui Thaly.

Ministrul de honveđi Fejervary: Limba ungurească nu e eschisă din armată. Voluntarii la esamen pot răspunde și unguresce. Ofierii trebuie să scie limba omenilor din regiment, altfel sunt eschisi dela înaintare. Nemșesce trebuie să scie toți ofierii, altfel nu e cu puțință o cooperare cu succes cu armata celeilalte părți. (Strigări în stânga estremă: Să învețe unguresce!) Am spus că ofierii din regimentele unguresci sunt obligați să scie unguresce. Petițiunile junimei se folosesc acum la pragul alegerilor ca mijloc de agitațiune, tot așa și aserțiunea, că regele Saxoniei a fost provocat să comande armat austro-ungară decă va izbucni război. Rogu a se primi propunerea comisiunei.

După o scurtă polemică între diferiți „patrioți” propunerea comisiunei s'a primit.

Relativ la acestă cestiune, „Militär Zeitung”, organul partidei militare din Viena profită de ocaziunea aceasta, ca să spună tinerimei maghiare și înșenătorilor de scandaluri următoarele adevăruri: „Durerile și plânsurile Ungurilor, de a se admite limba maghiară ca limbă

de comandă și serviciu în armata comună pentru regimentele ungurești, nu sunt de loc basate, pentru că în realitate regimentele ungurești nici că există, ci ele sunt compuse de regulă din Români, Slovaci, Sârbi, Germani etc.

„Este știut, că oficerii din armata comună se perfecționează pe lângă limba germană totdeauna și în una din limbile, din care se recrutează feciorii, și ei nici că ar pute instrui pe feciori, decât nu ar posedea cunoștințe din una din acele limbi. Oficerii, care nu cunosc o astfel de limbă se și prețereză la avansament. Dăru ca să dovedim aserțiunea noastră și mai concret, constatăm că chiar și la honveții oficerii sunt siliți a scrie din una din acele limbi, și instruirea se face de regulă în o astfel de limbă, pe care feciorii o pricep, prin urmare, decât nici la honveți nu e de ajuns și nu se poate instrui în limba maghiară, cum vin Ungurii a pretinde pentru limba lor prerogative, când acele nu-și au nici o basă și nu pot fi luate în considerare pretensiunile Românilor, Croaților, Slovacilor sau ale altor popoare, care dau contingentul pentru armată aproape totu atâta ca și Ungurii, în totalu luați un contingent cu multu mai mare?”

Interpelări în camera deputaților din Pesta

În ședința dela 25 Maiu n. a camerei din Pesta deputatul *Vincențiu Babeș* a adresat guvernului întreg următoarea interpelare:

„Are guvernul cunoștință despre pustirile ce le au pricinuit apele mari în comitatele de jos, anume are cunoștință, că societatea de regulare a Timișului și Begei, care stă sub imediata conducere și supraveghere a guvernului, lucrează în această regiune de peste de ce ani și a cheltuit milioane, ridică dela biata populațiune de mulți ani contribuțiile colosale de mari încasate ca dări ale statului, prin care multe comune ale comitatului Timiș s-au sărăcit și s-au îngropat în datorii, și că starea comunelor de pe teritoriul inundat, cu toate aceste colosale jertfe, e mai rea ca înainte de începerea lucrărilor de regulare?”

„Ce are de gând guvernul să facă față cu aceste stări scandalose, pentru ca de o parte să aline miseria, de altă parte să se dea satisfacțiune comunelor ajunse în acest mod în miserie și proprietarilor, și să obțină despăgubire pentru nedrepta și neconștientă dăunare? În fine, câtu timp va trece guvernul cu vederea fatala volnică a acestei societăți și ce are de gând să facă pentru sanarea acestei rele stări recunoscute în tota țera?”

Ministrul de comunicațiune *Baros* dăce că guvernul are cunoștință despre aceea, că apele mari au pricinuit pustiri lângă Timiș pe teritoriul societății de regulare a Timișului și Begei. Durere, și în alte regiuni ale țerii se luptă acum oamenii contra relelor stări pricinuite de ape. Guvernul n'a întârziat a-și face datoria luând dispozițiunile corespunzătoare. Ministrul a trimis pe consilierul tehnic *Hago Zsak* la fața locului inundat de Timiș, consilierul de secțiune *Barics* a vizitat mai ales orașul Șag și a raportat ministrului. Consilierul *Zsak* încă va raporta ministrului, care de altcum stă cu organul său în comunicațiune telegrafică și i dă instrucțiunile necesare. După primirea raportului amărut, ministrul va năsi a sana pe temeiul legii relele stări observate și a evita ivirea unor nou stări rele. Deocamdată rog ministrul pe toți aceia, care au o influență asupra populațiunii, să și valideze această influență acum în timpul pericolului în sensu liniștitor.

Atâtu interelantul cât și camera au luat răspunsul la cunoștință.

Tot în aceeași ședință deputatul *Ios. Madarasz* a adresat ministrului președinte următoarea interpelare:

„Din diarele de ați am aflat, că în capitală obiectul conversațiunii generale și alu mirării ilu formeză casul, că locotenentul *Emil Wiser* dela regim. 23 de inf. în cursul exercițiilor a numit limba maghiară o limbă betyărăscă (limbă a slugilor, moicăsca), din care cauză sublocotenentul în rezervă *Franz Tegze*, insufletit de simțul de datorie pentru națiunea noastră, a și făcut o observare. (Veți numărul trecut al „Gaz”, între scirile țilei). Intrebă acum cu deplin respect pe d. ministru-președinte:

„E aplecatu a realiza, ca în această afacere să se facă o severă cercetare și în casul când s'ar dovedi în adevăr o astfel de ofensă, a națiunii ungurești, prin pedepsirea respectivului să se pună stavila continuor vătămări ale simțimentelor națiunii?”

Ministru-președ. *Tisza*: Deși n'am cetit acea scire diaristică, dăr fiindu că s'a adus în vorbă în cameră, voi cerceta lucrul, ca să aflu ce e adevărat în el și ce nu e, și decât cineva a greșit, de sigur că nu va scăpa de pedepsă. Dăr fi ertat a spune, că unu cuvânt nechipzuit alu unui omu singuraticu nu pte forma nicicum unu gravamentu naționalu. (Așa e! în drepta. Mișcare în stânga extremă.) Asta pte fi greșit și necorect, dăr a vedé îndată în ea o ofensă națională,

basemnăz a atribui o pré mare importanță unei acțiuni pte greșite a unui singuraticu. (Așa e! în drepta.) Dacă am vrea să vedem pretutindenea unu gravamentu naționalu — nu vréu să mergu mai departe, dăr nu cred că se află vre-unul între noi — și decât se află, sunt puțini — care față cu limbile nemaghiare se nu se fi servit de expresiuni și mai vătămătoare? Pentru aceea însă respectiva națiune nu s'a simțit ofensată, fiindu că onorea națională e mai presus decât acesta. (Așa este! în drepta.)

Interelantul și camera ia răspunsul la cunoștință.

Francesii sunt gata.

„Voltaire” publică o întrevorbire cu ministrul de războiu *Boulanger*, care dăce:

„De cumva n'ași face parte din noul guvern, imi voi relua simplu rangul meu în armată. De 15 ani a durmit țera. Când am ajuns ministru de războiu, am deșteptat-o ca pe unu adormit, pe care-l bați pe uneri. Țera m'a auditu, m'a încuragiatu, m'a urmatu și încetul cu încetul veni la cunoștința puterii și demnității sale față cu pericolele și amenințările din afară. Acesta-i unu însemnatu efect moralu alu administrațiunii mele la ministerul de războiu. Spiritul militar e lătitu acum în tota țera. De aceea țera are încredere în mine. Ce stric eu, că unu mă consideră ca inevitabilu pentru continuarea acestei lucrări, alți ca o amenințare de războiu? Se știe, că eu nu caut războiu și facu totu posibilu spre a evita orice pretextu de reclamări din partea statelor vecine. Nu dorim războiul, dăr suntem gata să pornim, decât am fi atacați. În scurtu, s'a făcutu totul, spre a pune țera în stare de apărare, și de astădată nu e ușurință când dăce: suntem gata. Eu imi voi face totdeauna datoria ca soldat și ca republican.”

SCIRILE ȚILEI.

„Telegraful Român” publică o „notă” a consistoriului, prin care se aduce la cunoștința oficiilor bisericești din arhidieceza Transilvaniei, că după emisul prezidial al domnului ministru de culte și instrucțiune din 19 Martie a. c. Nr. 644 basat pe o recercare a d-lui ministru de lucrări publice și comunicațiune din 25 Februarie a. c. Nr. 4470, autoritățile publice și oficiile numai acele epistole sau corespondințe ale lor le pot espeda pe calea postală la adresa persoanelor sau corporațiilor private cu clausula „közszolgálati ügyben portomentes,” adică: „în afacere de serviciu publicu scutit de porto,” care după cupinsul lor sunt afaceri de interesu public, și ca atar sunt scutite de taxa postală; nu însă și acelea, care se emit în interesul privat al persoanelor sau al corporațiilor private, căci astfel de epistole sau corespondințe sunt de a se nota pe copertă cu clausula „hivatából, porto köteles,” adică: „din oficiu, porto obligat,” avându adresatulu a solvi taxa postală. — Nota acesta a consistoriului din Sibiu ne face impresiunea, că acestu consistoriu se consideră ca unu organu subalternu alu ministerului. Până acum erau numai „ordonanțele,” acum au venit și „emisurile prezidiale” la rând. Consistorul le publică, dăr nu se întreabă, decât ministrul lucră în sensul legii ori nu. Triste timpuri am mai ajuns!

—x—

Ministrul ungureșu de justiție a desființat notariatul r. publicu din *Boroșineu*, a alipit teritoriul judecătorei de cercu a *Boroșineului*, care aparținea acestui notariat, la teritoriul judecătorei de cercu din *Almagiul mare* și pentru teritoriul judecătorei de cercu a *Chișineului* cu reședința în *Chișineu* a sistemizat unu notariat publicu deosebit, aparținător camerei de notariat din *Arad*.

—x—

La oficiul orfanal din *Raab* s'a descoperit o mare defraudare. Până acum s'a constatat lipsa a 14,000 fl. Casierul *Zantho* e mai mult implicat în această „cinstită” afacere și se dăce că banii i-a jucat la loterie. Casierul principal al orașului *Franz Horvath* a fost scos în 25 Maiu n. mortu din Dunăre, de unde se deduce o altă defraudare mare, căci se crede că s'a sinucis de temă să nu se descopere lipsa banilor.

—x—

În comunele *Sükösd* și *Nyaregyhaza* din comitatul *Peștea* părinții n'au mai vrut să și trimetă copii la școală și așa a stat închisă școla mai multe săptămâni. În cele din urmă se dete ordin și copii au fost prinși pe ulițe de gendarmi și duși la școală, care deocamdată funcționează. — Nu cumva aceste două comune sunt dintre cele în care se lucrează pentru maghiarizare?

—x—

„România Liberă” spune, că expoziția de pictură a d-lui *Grigorescu* e bine cercetată și apreciată de ama-

torii. Deschisă luni, până ieri dimineață se vânduseră aproape 100 de tablouri, ceea ce reprezintă aproape 70,000 de lei. Toate buciile expuse nu trecu peste cifra 220. Între cei mai însemnați cumpărători e și Regina.

—x—

Se pare — dăce același diar — că comisiunea pentru negocierea convențiunii de comerț cu Austro-Ungaria va pleca în zilele astea la Viena. Guvernul român ar fi fixat ultimele concesiuni ce se pot face la convențiunea veterinară.

—x—

„Democratul”, din *Ploesti* află, că nise pietre cu inscripții ebraice foarte vechi se găsesc la biserica sf. Nicolae ce se află pe Valea-Orbei în sus, jud. Prahova. Nise tineri israeliți au mers împreună cu unu rabin de câte-va ori la acea biserică și observând inscripțiile au voit să le cumpere dela preot și epitropii bisericei, dăr nu s'au învoit din preț. Ar trebui ca bărbații noștri de știință să observe inscripțiunile ebraice de pe acele pietre, spre a vedea ce sunt ele.

—x—

Cunoscutul baritonist *N. Popovici* din Caransebeș va fi numit, după cum spune „Națiunea”, profesor de muzică la școla normală Carol I din București, și totdeauna va fi angajat și la teatrul național pentru operă.

—x—

Poliția din Viena a pus mână după mari silințe de ani întregi, pe unu înșelător, care și-a exercitat criminala sa meserie mai în toate orașele mari din monarhia. Înșelătorul e *Ludvig Otto de Statter-Kastista* din *Deva*. Mai ales pe schimbătorii de bani i-a înșelat cu hârtii false. Criminalul a mai stat de multe ori în temniță.

—x—

„Românul” scrie, că d. *Thoma Ionescu*, intern alu spitalelor din *Paris*, a fost primitu cel dintâi la concursul de ajutor de anatomie la facultatea de medicină din *Paris*. Onoarea tinerului român, care s'a ridicat la cea dintâi treaptă, care conduce la prosectorat și agregatiune.

„Preotul Român”, diar bisericesc, școlastic și literar, redigat în Gherla de d. *Nicolae F. Negruțiu*, conține în Nr. 4 de pe Aprilie: Cunoștințe din dreptul canonic, de I. Papiu; Gradurile hierarchiei ecleziastice; I. Predică pe ss. Pascal, de I. F. Negruțiu; II. Predică pe ss. Pascal; Considerațiuni asupra predicamentului bisericesc, de C. Morariu; Ura și împăcarea; Variațiuni.

Revista societății „Tinerimea română” din București conține în Nr. 5 de pe Martie: Stemi: Din Spital. N. G. Rădulescu: Lupta vremii (poesie). C. Lupu: Raportul între instrucțiune și educațiune (urmă). Diac. C. I. Ialomiteanu: Starea trecută și prezentă a agriculturii în țările noastre. Stemi: Pentru unu album (poesie). N. G. Rădulescu: Calabalacul Metropolitului (anecdota populară) Cronică științifică. Din străinătate.

Sciri militare.

Rusia. — Din Varșovia se telegrafiază către „Pol. Korr.”, că în a doua jumătate a lunii Maiu a fost transferat unu regiment de cavalerie din Varșovia la Lublin și unu altu regiment din interiorul Rusiei la Varșovia. Pe la mijlocul lui Iunie vor intra în Czenstochau două regimente de cavalerie, pentru care s'au și prenotat acolo certiere. În Volhinia și Podolia se observă de asemenea înaintări de trupe și, precum se aude, se vor face și alte dislocări în scopul „exercițiilor de arme.” Exerciții de arme mai mari se dăce ca se vor face în curând lângă Miedzyborz. Garda vamală dela graniță are să și întărită cu câte 20 oameni de fiecare despărțiment. „Kreuz-Zeitung” mai aduce senzaționala scire, că la granița dinspre Galiția sosesc cazaci. — Generalul *Cernajeff* organizează în Odessa, cu învoiuțarea țarului, o legiune slavă compusă din voluntari sârbi și bulgari pentru Afganistan. — După o telegramă primită de „Pol. Korr.”, în București s'a răspândit șvonul, că în curând se vor întări din nou garnisonul ruse din Basarabia, care și fără de acesta sunt sporite peste efectivul obișnuit.

România. — Ministrul de războiu a comandat la o casă francesă trei baloane, cu care să facă statul majoru experiențe, spre a se constata foloșele ce le-ar aduce în timpul de campanie.

Francia. — Ministerul de războiu a comandat în America 4^{1/2} milioane chilogramme conservă de carne. Aceasta e cea mai mare comandă ce s'a făcut vre-odată. „Liberalul” din Iași spune, că au sosit din Rusia 152 cai pentru remonta cavaleriei române.

Inundări.

Ni se scrie din *Dergea*, comitatul *Solnoc-Doboca*: „Nu e destul, că în anul trecut o grindină vehementă a sfărâmat sămânțurile de pe hotarul *Panticului*,

Dergei, Piglișei și Dobăcei, în anul acesta un alt element al naturii a distrus aceste hotărâ. În urma ploilor torențiale, în noaptea de 24 spre 25 Maiu n. apa a cauzat în aceste locuri înguste și deluroase daune nespuse de mari în sâmbătă și duminică, mai ales pe hotărâ Dergei și alți Piglișei. O parte din comuna Dergea în noaptea de 25 Maiu era sub apă; oamenii au scăpat în podurile caselor; multe edificii au fost distruse, ba chiar și un copil de 11 ani cădă jertfă torențelor furioase. Lucrul câmpului e împedecă, cucuruzul nu se poate săpa, e plin de buruiană, în cele mai multe locuri molit și spălat de apă. Oamenii au început a trăi cu bucate de cumpărat, sperarea pe anul acesta și-au mai pierdut-o, imposibile grele îi apasă, — desparerea poporului e la culme.

Timișul și Bega au început a scăde; la Ciocova însă și astăzi 5000 de jugere s'au sub apă. Crișul negru a cauzat mari pagube și mulțime de poduri a distrus.

La Orăștia în noaptea de 20 Maiu văile au inundat o parte a orașului cu atâta repeziune, încât locuitorii au fost deșteptați din somn prin alarmă de împușcături. Iazuri, poduri, cele mai tari îngrădituri, case și clădiri economice au fost distruse. Vitele abia au putut fi scoase din grajduri, numeroase cotețe cu porci cu totu au fost duse de apă. În dimineața următoare totul era o mare de apă. Într'un loc se vedeau numai coperișele, în alt loc numai urlălele (coșurile) caselor. Un copil de vre-o 10 ani a fost înecat, nimeni n'a cutezat să sară ca să-l scape. Grădinele au fost cu totul nimicite. Un vâpsitor Sch., care avusese o grădină frumoasă, nebuni de supărare. În dimineața următoare apa a început a scăde, dar noaptea era și crescută și oamenii din nou și-au căutat refugiu pe coperișele caselor; 35 case au fost parte cu totul distruse, parte rău stricate.

Din Deva se scrie, că Murășul și văile lui laterale, în urma prea multelor ploi din zilele din urmă, s'au răversat a doua oară. Puțina speranță, ce li-a mai rămas economilor în sâmbătă, prin această a doua răversare se perde cu totul.

Pe la Ciucia, Herepia, Fărâu, Silivașul român, Murășul s'a răversat cu atâta iuțelă, încât a dus toate vitele, ce se găseau pe câmp.

Crișul repede s'a răversat cu o vehemență ne mai pomenită în districtul Bihorului și în câteva ore a inundat sâmbănaturile de pe 15,000 jugere.

Lista de subscripțiune,

deschisă de „Gazeta Transilvaniei” pentru comunele române din Ardeal nenorocite prin incendiu și inundare.

Au mai încurs dela domnii:

Ioan Petrică, protopop	4 fl.
Vasile Voina, paroh	2 fl.
I. A. Navrea	3 fl.
Iordan I. Munteanu	5 fl.
P. M. Zănescu	5 fl.
Grigore Birea	5 fl.
Dr. Cioran	2 fl.

Suma 26 fl.

Adăugând la acesta suma din nr. 108

alt „Gaz. Trans.” 760 franci și 72 fl.

(Va urma). Total 760 franci, 98 fl. v. a.

Le mulțumim generoșilor contribuitori în numele nenorociților, dorind ca nobilul lor exemplu să aște imitatori pretutindenea.

Organizația cazacilor.

O scriere importantă a lui Pobedonocov și I. K. Babst dă asupra însemnății cazacilor:

„Din copilăria sa cazacul se deprinde cu zelul de serviciu și cu datorile militare, căci autoritățile militare sunt ținute să păstreze și să exercite, în stanițele lor, vechile jocuri războinice căzacești, precum și călăritul, notatul, tragerea cu pușcă, alergarea, lupta, etc. În zile de sărbători hatmanul cu judecătoria și e obligat să adune la un loc anumite tineri cazaci și chiar pe băieți și în loc de alte petreceri să i deprindă cu aceste jocuri.”

Îndată ce băieții au crescut mari se trec în cazăstul staniței ca viitori cazaci, dar nu servesc până la etatea de 17 ani. De atunci începe pentru ei serviciul intern de staniță sau *sidenki*. Acestui serviciu sunt supuși toți băieții unor părinți cazaci, fie aceștia scriitori, veterinari și chiar preoți. Cu vârsta de 19 ani încetează *sidenki*; tinerii devin cazaci și depun jurământul. Anul al 20-lea li se lasă ca să se prepare pentru serviciul militar; cu anul al 21-lea cazacul e înrolat deplin în serviciu. Copiii nobililor se primesc și cu 15 ani direct în regimente ca simpli cazaci, dar timpul de serviciu li se numără numai dela al 19-lea an. Prin acest sistem statul obține o armată, care sub multe raporturi n'ar putea fi înlocuită prin regimente regulate, și apoi cazacii se întrețin din mijloacele lor proprii.

Intrarea regimentului de cazaci în adevăratul serviciu militar e un lucru particular. Un regiment de cazaci se formează foarte repede când e vorba de mobili-

sare, ceea ce nu e prea puțin în regimintele regulate. După ce administrația cercuală a primit ordinul de a forma un număr oarecare de regimente pentru servicii în afară de raionul cazacilor, ordinul se comunică îndată cazacilor, indicându-se locul unde au să se adune. În acest loc vin cazacii, ofițerii și generalul cercual, care cercetă după registre, dacă au venit toți cazacii chemați. Apoi se dă regimentului comandantul în urma unei alegeri prin sorți, făcută în prezența hatmanului și a altor autorități.

Ofițirea cazacilor se împarte în *sotni* (sutim); fiecare *sotni* are un *uradnic*, un ofițer pe care-l desemnează comandantul. Se dă regimentului stégul, registrele casei și bani de întreținere până la granița teritoriului Donului. Pentru această formație se cer numai trei zile și regimentul pleacă la drum.

Poporațiunea ovreiească din Iași la 10 Maiu.

În ziua de 10 Maiu d. S. D. Taubes, rabin și predicator din Iași, rosti un frumos discurs de ocaziune în templul israelit „Beth Iacob”. „Telegraful” din București estracte din acest discurs următoarele bucăți:

Regele Regilor, stăpânul universului! Cu adâncă devoțiune ne apropiăm tronului tău sublim. Inimile noastre sunt pline de slavă și recunoștință pentru înaltele tale favoruri acordate marelui nostru rege și scumpei noastre patrii. Aruncă și de acum înainte privirile tale misericordioase asupra casei regesci, asupra patriei iubite și a marilor demnitari. Amin!

Sunt două decenii de când regele Carol I s'a suit pe tronul principatelor unite; două decenii de glorie și de prosperitate, de fericire și de sporire morală și materială. Ziua de 10 Maiu e o zi solemnă, o zi din cele mai însemnate în Analele istoriei Românilor, și fiecare patriot se deșteaptă din banalitatea zilnică, inspirat de sentimentul de amor și recunoștință către acela, ce a scutit de reinvia timpurile de mărire a strămoșilor români.

Cine? Cine ore ar fi crezut cu douăzeci de ani înainte, că într'un spațiu de timp așa de scurt România va ajunge la acel grad de cristalizațiune culturală, la acel punct de progres politico-social, unde culminează astăzi?

Pe când bietul Român, brav și voinic, cedând nevoii și necesității, constrins de mulțimea inamicului său, dădea cu inima zdrobită tributul impus de musulmanul sâlbatic, pe când avea șapte stăpâni suzerani și nu știu de care se ascute, pe când d-nii principatelor erau jocul capriciilor padisahului său ale suzeranilor, pe atunci nu cuteza nimeni a spera măcar că sorta țării lor va trece subitamente prin aceste faze de mărire și de fericire, de civilizațiune, de libertate și independență...

„Supuneți-vă Turcilor!” a zis Stefan cel mare bravilor săi căpitani înaintea morții sale îngrijată de distințul țerei, și Carol I vă dă astăzi: Turcul l'am zdrobit, semiluna e sfărâmată, rușinosul tribut e stins, patria independentă, și principatele unite transformate într'un singur regat. Da! onorat auditoriu! Ziua de 10 Maiu este și va fi în vâlcă vécărilor o zi solemnă pentru ori-ce patriot fără distincțiune de profesiune. Un sentiment cu totul nou a reînviat România întreagă, un curent nesimțit de părinți noștri a străbătut țera întreagă, un curent civilizator, dar tot-o dată și destructor de toate prejudiciile anterioare. Ca prin un farmec au apărut la lumina zilei fundațiuni decoli urbane și rurale, ca prin bagheta magică s'au ridicat puțin câte puțin stabilimente publice utile și binefăcătoare; prin țera întreagă căile ferate își tind ramificațiunile lor, ce aduc rade folositoare, în florile din arterele importului și exportului.

Comerțul a început a spori, industria națională, până atunci un vis nerealisabil, a înflorit din ce în ce. Fabricile naționale, marfa națională devenit au concepțiuni noi pentru poporul român, deprins până atunci cu producțiunile exotice. Ceea ce însă e mai semnificativ, mai pregnant și mai caracteristic pentru domnia Majestății sale, e sborul moral al individualității. Talentul e recunoscut, meritul recompensat. Țera noastră încă e destul de fertilă în spirite agere și mari. Libertatea gândirii, a presei și a învățământului, a acestor factori puternici, ce consolidează o țară și decid în favoarea ei, au arătat într'un mod eclatant radele lor binefăcătoare.

Dela colibă și până la palat, în toate păturile societății, fără deosebire de ocupație, pretutindeni domnesc un spirit mai mult sau puțin iluminat. Și ceea ce e mai rar în anele istoriei, da, ceea ce e de necreșcut în istoria culturii, progresul, nu isvorește numai din păturile joase ale populațiunii, ci se răspândește din focarul palatului regesc unde, minunea secolelor o regină servește ea însăși de preotă neobosită a focului sacru, aprins pe altarul științei și al literaturii.

E iubita noastră regină Elisabeta, e acea amabilă poetă Carmen Sylva, al cărei pseudonim resună așa de dulce, ca o doină incântătoare din misterul codrilor românesci.

Catastrofa dela opera comică din Paris.

Le este cunoscut cetitorilor noștri, că opera comică din Paris a ars săptămâna trecută pe timpul reprezentației și că s'au nenorocit peste 200 de oameni. Catastrofa aceasta se poate pune alături cu cea întâmplată în Viena la anul 1881, când cu incendiul teatrului de pe Ring, care era construit cam tot după modelul

operei comice din Paris. Deosebirea este numai că la 1881 în Viena s'au nenorocit vre-o 600 persoane.

Mai întâi după izbucnirea focului în opera comică din Paris, se credea că mai toți vizitatorii teatrului au scăpat și că numai dintre actori s'au nenorocit mai mulți, mai în urmă s'a constatat însă, că cu deosebire cei de pe galeria a treia și a patra au cădă mai toți victimă flăcărilor. În sera nenorocirii se juca opera „Mignon”. Când se dansa danțul Țigancilor s'au observat mici flăcări pe scenă, care deveniră tot mai numeroase. Actorii strigau să fie publicul liniștit, că nu-i nimic, dar când s'a aprins și cea din urmă „sofita” și actorii au început să fugă de pe scenă, când focul se nătinse peste tot scena aprinzând cortina și aruncându-i flăcările spre galerii, atunci o groză cumplită cuprinsă publicul și strigăte sfâșietoare de „ajutor” se auiau din toate părțile. Lămpile fură stinse în grabă și cea mai mare parte a publicului din parter și din balcon a putut să scape la lumina flăcărilor.

Der pentru cei ce se aflau pe galeria a treia și a patra situațiunea a fost fatală. Fumul umplu cu iuțelă spațiurile de sus ale teatrului, oamenii înecați de fum nu mai puteau afla uși și cădă la pământ. Mulți, voind să se scobore pe trepte, cădă și fură căcați de cei ce veniau după dâșii spre a fi mistuiți apoi cu toții de furioasele flăcări. Compositorul Joz, care a scăpat ca prin minune de pe galeria, dă că a trebuit să treacă peste corpurile celor ce cădă la pământ. Fumul îl ineca și nu știe cum a ajuns, așă din invălmășelă. Pe mulți i-a vădă, sâringă de pe galeria jos în parter. Unii erau așa de zăpăciți de spaimă, încât în loc de a se scobori, se urcau pe trepte în sus. Cei din galeriile de jos se imbulăiau spre galeriile de sus crezând, că aici vor scăpa mai ușor. Strigăte desperate din toate părțile. Bărbații își băgau în gură batistele și damele își desfăceau corsetele ca să nu se ineca de fum. Pe fețele femeilor, care n'au fost arse de tot, se observă o groză nespuse. Vre-o 27 persoane crezând, că au aflat ușa de esire, se imbulăiau într'un bufet strămă în apropierea galeriilor, de unde n'au mai putut eși. Când vădă pompierii această grămadă de cadavre, care erau formal înțelestate unul într'altul, s'au dat îndărăt de groză. Femeile au fost aflate mai toate cu capul gol, cu gurile spumate, cu hainele rupte. Oamenii în lupta lor de a eși afară s'au înecat de fum și în fine au devenit pradă flăcărilor.

Între ruine și la cadavrele vizitatorilor de pe galeria s'au aflat mai multe ceasornice; toate au stat la 9 și 15 minute sau la 9 și 20 minute. Focul se începuse la 9 și 10 minute. Lucru surprinzător, că la unele cadavre au rămas neatinsse de flăcări părțile, ghețele și mânușile, pe când cadavrele erau negre de arse. La un cadavru s'a aflat numai un călcău neatins, pe când tot corpul era prefăcut în cărbune. Baletista Ferry a fost recunoscută ca prin minune. Tot corpul ei era prefăcut în cărbune numai o bucată din tricoul dâșei era conservat și tocmai pe această bucată se afla cusut numele ei. Până Vineri la 7^{1/2} ore s'au desgropat vre-o 70 de cadavre, cele mai multe arse așa de tare în căt nu se mai pot recunoște. Între nenorociți s'a aflat și bancherul Dessauer din Viena cu soția sa și o părechă căsătorită din Berlin, care au fost mai toți Francesi. Și dintre actori s'au nenorocit mulți, personalul orchestrei a scăpat, numai unul care a voit să-și scape gurdă a fost rănit. S'a constatat, că prescrierile poliției nu s'au observat, cortina de feră nu s'a lăsat jos. Locul incendiului e vizitat de mulți oameni. În urma nenorocirii celelalte teatre sunt rău cercetate. Consiliul comunal din Viena voiesce să coteze 10,000 de franci și să începă colecte pentru familiile nenorociților din Paris, drept mulțumită pentru cele 300,000 franci, ce i-au trimis Parisul la 1881 pentru nenorociții dela Ringtheater în 1881.

DIVERSE.

Un Pasteur rus. — Rușii au un nou Pasteur în persoana unui țeran dintr'un sat de lângă Moscova, cu numele Nicolae Pankratov. Acest om vindecă de turbare și animale și oameni cu aceeași doftorie, numai într'o doșă diferită. Doftoria e o buruiană amară la gust, pe care singur merge în pădure să o scotă, dâcând că numai așa e bună, decât atunci e smulsă din pământ. Pacientului i-o administrează cu pâne sau în formă de pulbere trei zile de-a rândul, înainte de a răsi soroale. Nu poate vindeca decât pe cei care vin la el cel mult până la șese săptămâni după turbare. Pankratov a vindecat până acum multă lume. Țeranii mușcați de câni turbați alergă la el dela cele mai mari depărări.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se pot cumpăra în totă țaria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulu pietei Brasovü

Cota oficială dela 13 Maiu st. v. 1887.

din 27 Maiu st. n. 1887

dile 27 Maru st. n. 1887.			
Bancnote romănesci	Cump.	8.70	Vend. 8.73
Argint românesc	"	8.60	" 8.65
Napoleon-d'ori	"	10.00	" 10.07
Lire turcesci	"	11.35	" 11.40
Imperiali	"	10.35	" 10.40
Galbeni	"	5.93	" 5.95
Serisurile fonc. » Albina » 6%	"	101.—	" 102.—
" " " 5%	"	98.—	" 99.—
Ruble Rusesci	"	111.—	" 112.—
Discontul	"	7—10%	pe an.

referitoare la darea de casă.

Brasovŭ, 26 Maiu 1887.

Oficiolatulă orăsenescă de dare.

în Cernatul Săcelelor.

Doritorii să se adreseze la

în Cernatǔ (Hoszufalu).

2-3

Dacă se ivesc iregularități la primirea diarului onor. abonați
sunt rugați a ne încunoscianța imediat prin carte postale, ca în cât
depinde dela noi, să se delătoreze ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predeală-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predealu-Budapesta		Budapesta-Predealu		Teiușu- Arad-Budapesta		Budapesta-Arad-Teiușu.				
Trenu de persoane	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenu omnibus	Trenu de pers.	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu de persoane	Trenu de persoane	Trenu omnibus
Bucuresci	—	—	7.80	Viena	11.10	—	—	—	—	—
Predealu	—	—	1.14	Budapesta	7.40	2. —	3.10	6.20	8.00	—
Timișu	—	—	—	Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40	—
Brasov	—	—	1.45	P. Ladany	2.02	—	5.40	11.26	2.31	—
Feldiara	—	—	—	Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—	—
Apatia	7.47	—	4.16	Varad-Velenceze	—	—	9.24	2.06	—	—
Agostonfalva	8.24	—	5.02	Fugyi-Vasarhely	—	—	9.41	2.17	—	—
Homorodu	8.51	—	5.43	Mezo-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—	—
Hafaleu	9.14	—	6.15	Rév	—	8.04	11.38	3.24	—	—
Sighisoara	9.51	—	7.06	Bratca	—	—	12.18	3.47	—	—
Elisabetopole	11.08	—	8.52	Bucia	—	—	12.54	4.07	—	—
Mediasu	11.29	—	9.19	Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—	—
Copasa mic	11.26	—	9.31	Huedin	—	9.28	3.11	5.15	—	—
Micasasa	12.00	—	10.16	Stana	—	—	3.40	5.34	—	—
Blasiu	12.29	—	10.57	Aghirisi	—	—	4.15	5.55	—	—
Craciunelu	12.44	—	11.19	Ghirbeu	—	—	4.36	6.07	—	—
Teiușu	1.05	—	11.31	Nedegdu	—	—	4.58	6.24	—	—
Aiud	1.34	—	12.31	Clujia	—	10.28	5.26	6.43	—	—
Vintulu de sust	1.46	—	12.48	Apahida	11.00	—	—	—	7.08	—
Uiora	2.09	—	1.22	Ghirisi	11.19	—	—	—	7.36	—
Cacerdea	2.39	—	2.18	Cacerdea	12.30	—	—	—	9.06	—
Ghirisi	3.01	—	2.48	Uiora	1.01	—	—	—	9.53	—
Apahida	3.08	—	2.56	Vintulu de sust	1.06	—	—	—	10. —	—
Clujia	3.14	6.03	—	Aiud	1.13	—	—	—	10.09	—
Nedegdu	3.53	6.21	—	Teiușu	1.20	—	—	—	10.19	—
Ghirbeu	5.10	—	—	Blasiu	1.41	—	—	—	10.48	—
Clujia	5.30	—	—	Micasasa	2.00	—	—	—	11.14	—
Nedegdu	—	—	8.00	Copasa mic	2.35	—	—	—	12.12	—
Ghirbeu	—	—	8.36	Mediasu	2.48	—	—	—	12.30	—
Aghirisi	—	—	9.02	Elisabetopole	3.20	—	—	—	1.12	—
Stana	—	—	9.32	Sighisoara	3.36	—	—	—	1.32	—
Huedin	—	—	10.11	Hafaleu	4.00	—	—	—	2.18	—
Ciucia	—	7.14	—	Homorod	4.35	—	—	—	3.03	—
Bucia	—	7.43	—	Agostonfalva	5.12	—	—	—	3.49	—
Bratca	—	—	12.16	Apatia	5.37	—	—	—	4.28	—
Rév	—	—	12.50	Feldiara	5.77	—	—	—	6.16	—
Mezo-Telegd	—	8.22	—	Brasov	7.02	—	—	—	7.06	—
Fugyi-Vasarhely	—	8.48	—	Timișu	7.43	—	—	—	7.46	—
Varad-Velenceze	—	—	—	Predealu	8.11	—	—	—	8.25	—
Oradea mare	—	—	—	Bucuresci	8.41	—	—	—	9.15	—
P. Ladany	—	9.13	—		9.21	—	—	—	—	—
Szolnok	—	9.18	10.55		—	—	1.55	—	—	—
Buda-Pest	—	10.38	1.23		—	—	2.53	—	—	—
Viena	—	12.20	3.24		—	—	—	—	—	—
	—	2.15	10.05		—	—	—	—	—	—
	—	2.15	—		—	—	—	—	—	—
	8.00	6.05	—		—	—	—	—	—	—

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grase.

Tipografia ALEXI Brasov.

Hartia din fabrica lui Martin Kopony, Zernesti